

[Inger Gautier Schmit.]

mange Ting, som i Dag kunde have været gjort, men som endnu ikke er gjort, hvad jeg beklager. Derfor udtaler jeg Ønsket om, at man, uden at der bliver Forvirring i Rækkerne, kan naa frem til et tilfredsstillende Resultat.

Nu da der bliver givet forskellige Direktiver om, hvordan man har at forholde sig, hvis en kritisk Situation skulde indtræde, synes jeg, at man som Beboer i København føler sig trykket og i høj Grad hemmet af, at de Varer, som er fornødne ved Mørklægning o. s. v., ikke er for Haanden i tilstrækkelig Mængde. Man ser ligeledes, at de fornødne Hospitalssenge ikke kan fremskaffes, fordi vi ikke har Jern i tilstrækkelig Mængde. Og saadan kunde der peges paa mange Omraader, hvor meget kunde have været ordnet i Tide.

Men lad nu alt dette ligge! Saadan som Situationen er i Øjeblikket, maa alle vi, der har Interesse og maaske en lille Smule Evne til at tage Del i Beskyttelsen af Civilbefolkningen, bruge alle vore Kræfter. Jeg raader alle danske Kvinder til at tage denne Opgave op med Energi og Kærlighed og Forstaaelse af Sagens Vigtighed, saaledes at den Indsats, de danske Kvinder gør, bliver til Betyggelse og Beskærmelse for det danske Folk.

Vagn Bro: Jeg skal blot tillade mig i Fortsættelse af de Bemærkninger, det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit nu fremsatte, at rette en Forespørgsel til den højtærede Indenrigsminister angaaende § 3 i Lovforslaget om Gennemførelse af Planer til Organisationen af Beskyttelsen af Civilbefolkningen mod Følgerne af Luftangreb. Det frivillige Arbejde, som gøres rundt omkring, bl. a. af vore Samariterforeninger, er jo overmaade udmærket, men jeg vil tillade mig at spørge den højtærede Indenrigsminister, om der fra Ministeriets Side forberedes et virkeligt Samarbejde mellem de stedlige Myndigheder og disse Sammenslutninger i den frivillige Tjeneste. Jeg anerkender, som sagt, i allerhøjeste Grad dette frivillige Arbejde, og jeg nærer heller ikke Tvivl om, at den Dag, det kommer til at knibe, vil det blive udført vel af de paagældende, men jeg tror nu ligegodt, at den Dag, Alvoren er over os, kan vi ikke have alt for mange, der har Myndighed ude omkring. Jeg mener derfor, det er nødvendigt, at der forberedes en Plan, saaledes at de Folk, der har Myndighed, hver paa sit Omraade kan bruge alle disse

frivillige Kræfter, som jo den Dag i Virkeligheden ikke staar med nogen Forpligtelse, hvis den ikke, om jeg saa maa sige, er underskrevet af de paagældende, i en fast udarbejdet Plan.

Svend E. Johansen: Jeg skal ikke komme ind paa Enkelthederne i de to Lovforslag, der er til Behandling her i Dag. De gaar i Lighed med de Lovforslag, der blev gennemført i Lørdags, ud paa en Bemyndigelse til Ministeren til at træffe visse Foranstaltninger, som han anser for paarkrævede. Den Katastrofe, som har truet Europa i nogen Tid, er nu blevet Virkelighed, og deraf maa vel følge, at det, der præger denne Sals Arbejde, maa være Bestræbelser for paa bedst mulig Maade at afværge, at Katastrofens Virkninger i alt for høj Grad kommer ind over os. Derfor vil jeg meget gerne have Lov til at betragte Regeringen i denne Tid ikke som en radikal-socialdemokratisk Regering, men som en Landsregering, der tager den Opgave op efter bedste Overbevisning at gennemføre de Foranstaltninger, som den mener er nødvendige. Ud fra denne Betragtning vil jeg støtte de to Lovforslag, der her er til Behandling, og ud fra denne Betragtning vil jeg, saa længe Regeringen kan anses som hele Landets og hele Befolkningens Regering, støtte den i dens Bestræbelser for at gennemføre det, den mener er nødvendigt. Ansvarret maa naturligvis til syvende og sidst blive Regeringens, da det ikke er muligt hverken for Tinget eller mig at se til Bunds i de Sager, der forelægges.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard): Jeg takker for den Tilslutning, der fra alle Sider er givet til Lovforslagene. Jeg skal kun knytte ganske enkelte Bemærkninger til det, der er fremført.

Til det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, der udtalte, at der nu engang var indført den administrative Praksis, at Kommunerne skulde udføre disse Planer, vil jeg gerne sige, at saadan ligger det ikke. Det er ikke en administrativ Praksis, der er indført, men det er Lovens Paabud. Loven siger, at Indenrigsministeren kan paalægge Kommunalbestyrelserne at udarbejde en samlet Plan. Naar Planen er udarbejdet, forelægges den til Godkendelse, og naar den er godkendt af Ministeren, bliver den at bringe til Udførelse inden for de af Ministeren fastsatte Frister.

Nu vil det ærede Medlem sige, at det har ikke stor Betydning i Dag at diskutere,